

vide, hvad der skal foretages i Mødet, og det er jo med et meget kort Varfel, at Tilfigelsen kan skee. Deels kan man nu mene, at der ikke foreligger væsentlige Ting, og deels kunne flere Medlemmer have Undskyldningsgrunde for ikke at møde; og sæt nu, at der derfor kun møder 6 af 9, og Stemmerne komme til at staae 3 imod 3, saa synes mig, at det er en billig Fordring, at den paagjældende Sag ikke strax bliver afgjort, men opsættes til næste Møde. Derfor vil jeg for mit Vedkommende stemme mod Endringsforslaget Nr. 3 og muligvis ogsaa mod Nr. 4, da jeg helst vil have Loven usforandret.

Indenrigsministeren: Jeg har stillet et Endringsforslag til § 3, hvis Hensigt, som det vil sees, er at bringe Slutningen af § 3 i Overensstemmelse med, hvad der findes i § 11 i Loven om Styrelsen af Kjøbstædernes Anliggender. Naar man bestemmer, at et Landdistrict, som er knyttet til en Kjøbstad, skal i et vist Forhold udrede Udgifterne til de Anliggender, det har fælles med Byen, saa forekommer det mig at være fuldstændigt i sin Orden, at den Deel, som kommer til at paahvile Landdistrictet, bliver paalignet dette, ikke af Kjøbstadens Vigningscommission, men af en særlig Vigningscommission for Landdistrictet. — Det Endringsforslag, som af tre ærede Medlemmer er stillet til § 1, gaaer jo, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ansøgte, kun ud paa at indføre i Lovudkastet de samme Udtryk, som nu findes i Forordningen af 1841. Jeg finder ikke, at der kan være nogen Betænkelse ved den foreslaaede Tilføjning; en anden Sag er, om den er nødvendig. — Det Endringsforslag, som er stillet til § 10 af det ærede Medlem for Bornholm (Sonne), anseer jeg heller ikke for at have nogen større Betydning. Det forekommer mig, at det kan være ret hensigtsmæssigt, at Sogneforstanderskabet ikke skal være forpligtet til, hvor kort Tid der end er tilbage, dog at besætte en ledigbleven Plads ved et nyt Valg, men at det med Genstemmighed kan tage Beslutning om, at Besættelsen bliver udsat, til det næste almindelige Valg finder Sted. Det er jo en Bestemmelse, som er overensstemmende med, hvad der

allerede findes i Lovudkastet med Hensyn til Amtsraadene. — Hvad Endringsforslagene til § 14 angaaer, kan jeg være ganske enig med det ærede kongevalgte Medlem her ved Siden af mig (Fischer) i, at den Bestemmelse, der nu findes i Lovudkastet, ligesaa fuldt sikrer en endelig Afgjørelse af ethvert Forslag, der fremkommer i Sogneraadet, som Forslagene under Nr. 4 og 5 ville gjøre. Jeg kan være ganske enig med det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) i, at, da Formanden for Sogneforstanderskabet er valgt af selve Forstanderskabet, kunde der vel tillægges hans Stemme en større Vægt end enhver af de andre Medlemmers. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem dog ikke kan være gaaet ud fra denne Betragtning, idet han jo ogsaa med Hensyn til Afstemningerne i Amtsraadet har stillet et ganske lignende Forslag, og der er Formanden som bekendt ikke valgt. Jeg kan ikke ansee det for Andet end ønskeligt, at Reglerne for Afgjørelse ved Afstemning blive overensstemmende for Sogneraadet, Amtsraadet og Byraadet; men da jeg forudsætter, at for de to af disse Forsamlinger vil Formanden blive ikke valgt men født, saa troer jeg, at det ikke ret vel vil kunne lade sig gjøre at give Formanden for Sogneforstanderskabet den exceptionelle Stilling, som er foreslaaet i det principale Forslag under Nr. 4. Det subsidiaire Forslag under Nr. 5 afstiller sig jo kun fra det principale derved, at Formandens afgjørende Stemme først kan gjøres gjældende, efterat Sagen eengang er bleven sat i Værd paa Grund af, at der i et Møde har været lige Stemmer for og imod. Det er et af de Punkter, som har været Gjenstand for en vidtløftigere Behandling i Folkethinget. Der er en Ulempe ved det i Lovudkastet foreslaaede, som ikke, saa vidt jeg har bemærket, er blevet fremhævet her, og det er, at i Sager, hvor det paaligger Sogneraadet at tage Beslutning om Udførelsen af Et eller Andet, og hvor der vil kunne gjøres Ansvar gjældende mod Sogneraadets enkelte Medlemmer, forsaavidt de undlade at tage en saadan Beslutning, der ville Sogneraadets Medlemmer ved at dele sig i to lige Grupper kunne svække det personlige Ansvar, som ellers vilde komme til at hvile paa den Ma-